

آموزش

«رسم خادمی»

به نوجوانان تهرانی

حجت‌الاسلام‌جامه‌دار، رئیس فرهنگسرای عترت‌گفت: رویداد «رسم خادمی» یک اردوی مهارتی است که نوجوانان معرفی شده از فرهنگسراهای مناطق مختلف پایتخت با نحوه ارائه خدمات و پذیرایی از جاماندگان اربعین حسینی آشنا شدند. وی با اشاره به برگزاری آیین رسم خادمی در پردیس تئاتر تهران گفت: این رویداد، یک مانور اردویی مهارتی، تربیتی و رقابتی بود که طی آن، نوجوانان پسر و دختر معرفی‌شده از فرهنگسراهای

از متخصصان این هنر آیینی هستند و ظاهراً روی بقای شبیه‌خوانی اصیل غیرت دارند، اما این حساسیت‌ها انتزاعی است و در عمل شاهد دستاورد عینی نیستیم. چنین وضعیتی در حالی ایجاد شده که در دهه ۶۰، مشخصاً در سال‌های ۶۲ و ۶۳ تالار محراب در تهران اقدام به برگزاری تیزه‌هایی معیار کرد که تماشاگران قابل‌توجهی هم داشت. همچنین محوطه تئاترشهر نیز در دهه ۸۰ بارها برای هنرنامه‌ی تیزه‌خوانان مجالسی را تدارک دید. طبیعتاً حالاً نیاز است بعد از ۴۰ سال، دست‌کم تیزه در موقعیتی قرار بگیرد که بتواند از امکانات موجود و بسترهای تازه هنرهای نمایشی کشور، سهمی شایسته برای عرض‌اندام ملی و بین‌المللی داشته باشد. این‌که مثل محرم اسفال فضایی مانند پهنه‌تالار رودکی، چندصباحی میزان برگزاری تعدادی تیزه، آن هم مجالسی مختصر و ساده‌سازی‌شده باشند، هرگز آرمان احیای تکیه‌دولت و مجالس تیزه‌باشکوه آن را برآورده نخواهد کرد.

اجرای نسخ اصل تیزه یا کوچک کردن شبیه‌خوانی

پیرامون همین موضوع از کوروش زارعی، رئیس مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری انقلاب اسلامی نیز پرسیدیم که آیا امروز تیزه معیاری در کشور وجود دارد و اسلاتیازبمندی‌های احسبای تیزهیه مطابق معیارهای تیزه‌هایی که در

مناطق مختلف پایتخت، ضمن تمرین و مرور نحوه ارائه خدمات و پذیرایی از جاماندگان اربعین حسینی، پرچم ارادت و خلوص خود را نسبت به ساحت نورانی ائمه هدی به‌ویژه سبط رسول ا... (ص) و یاران گرامی‌شان به اهتزاز درآوردند. وی افزود: در این مانور، هریک از نوجوانان، براساس علاقه و توانایی خود، یکی از مسئولیت‌های تعریف‌شده در شورای موبک را برعهده گرفت و با همکاری سایر اعضا، کار پذیرایی و خدمات‌دهی به

عنوان کرد؛ همین حالاکانون نمایش‌های آیینی و سنتی، معرفی‌تیزه‌های معیار و الگوهای اصیل را عهده‌دار است و مشکل تیزه صرفاً وجود یک مکان نیست بلکه احیا و بازنویسی نسخ و ارائه مجلس‌های تیزه باصالت، موجب ارتقا و توسعه این هنر خواهد شد.

تیزه به معیار را فدای جذابیت کاذب نکنیم

یکی از آسیب‌هایی که تیزه را با خطر تحریف و دوری از اصالت مواجه می‌کند، بی‌توجهی فضای دانشگاه‌های هنری به انجام کار علمی روی این هنر و تعریف واحدهای درسی برای تربیت کارشناسانی است که تیزه معیار را بشناسند و درصدد زنده‌نگاه داشتن قواعد آن باشند. کوروش زارعی معتقد است فضای آکادمیک می‌تواند سرمنشایی برای دستیابی به تیزه معیار باشد. وی با تأکید به این‌که اصالت هنر ارزشمندی مانند تیزه نباید فدای جذابیت‌های بدعت‌گذاری شده در این هنر آیینی شود، متذکر شد: سال ۹۷ تعدادی از نخبگان عرصه هنرهای نمایشی محضر رهبر انقلاب حاضر شدند و دغدغه‌ای مطرح شد مبنی بر این‌که باید گونه‌ها و شکل‌های نمایش ایرانی ازجمله تیزه، در دانشگاه‌های هنر تعریف شوند و جایگاه روشنی داشته باشند. رئیس مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری تصریح کرد: گرچه تئاتر هنری غربی است اما ما گونه‌های نمایشی ایرانی داریم که می‌توانیم به‌عنوان رشته‌های تحصیلی خاصی در دانشگاه‌های هنری به آموزش آن بپردازیم. براساس همین اعلام نیاز قرار شد اساتید مطرح این رشته‌های هنری ازجمله استادان داوود فتحعلی‌بیگی، محمدحسین ناصریخت و... رشته نمایش ایرانی را تعریف کنند که از سال آینده در دانشگاه سوره این رشته تحصیلی دانشجو می‌پذیرد. فکر می‌کنم می‌توان امیدوار بود از سوی دانشگاه فضای ترویج تیزه به معیار تسهیل شود.

آفت موازی‌کاری در دستگاه‌های فرهنگی

نیلی نیز تأکید دارد که هر دستگاهی باید وظیفه خود را در قبال فرهنگ و هنر به درستی انجام دهد. وی در مورد اهمیت کار دانشگاهی و نقش دیگران در اجرای تیزه‌های معیار و اصیل با اشاره به این‌که در حوزه فرهنگ اقدامات موازی زیاد به چشم می‌خورد، گفت: امیدوارم بتوانیم در برخی نقاط اشتراکی تعاملات سازنده‌ای با سایر دستگاه‌ها داشته باشیم. البته که متولی عرصه فرهنگ و هنر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و در همکاری با حوزه هنری با شبکه‌های اجتماعی که دارد می‌توانیم برای تیزه و آینده کار اندیشه کرد. تیزه نیاز به بازنگری دارد و جالفقادن تیزه معیار و الگویی از مجالسی که متناسب با اصول، اجرا می‌شوند، هم‌افزایی دستگاه‌های فرهنگی را احتیاج دارد.

تکیه دولت: تناسب معماری با خواست تیزه

تکیه دولت مدل معماری متناسبی بود که نه تنها محلی برای برگزاری تیزه در تناسب با نیازهای اجرایی آن ساخته شده بود بلکه بستر فیزیکی مناسبی بود که دست‌اندرکاران تیزه می‌توانستند از آن به‌عنوان فضای آرشیو و نگهداری مقتضیات مربوط به برگزاری تیزه استفاده کنند. در این مکان هم نسخ معتبر شبیه‌خوانی با نوعی رماراتوزری ایرانی اجرا می‌شد هم تجهیزات و ادوات تیزه، احشام ازجمله اسب‌ها و... چون فضای اختصاصی خود را داشتند، همگی به‌خوبی مدیریت می‌شدند و به بهانه نبود جایی برای نگهداشت، چنین جزئیات جذابی از تیزه حذف نمی‌شد. درواقع داشتن یک فضای منسجم و مشخص برای تیزه موجب ساماندن و کیفیت بخشی به مجالس شبیه‌خوانی شده بود. شاید امروز هم ایجاد فضایی مانند تکیه دولت، از الزامات تداوم برگزاری مجالس اصیل تیزه باشد. در همین راستا حسین ظاهری، مدیر دفتر تیزه و نمایش‌های آیینی حوزه هنری می‌گوید با این‌که امروز فضایی مانند تکیه دولت در تهران وجود ندارد اما وضعیت اجراهای تیزه از منظر فاصله داشتن

جاماندگان از زیارت حرم و یازگاہ معلای امام حسین (ع) و یاران باوقای ایشان از تمرین کردند تا در روز اربعین سالار شهیدان، آمادگی کاملی برای میزبانی و پذیرایی از جاماندگان داشته باشند. نحوه پذیرایی و برخورد خالصانه، انسجام و هماهنگی بین تیمی، فهم کار جمعی و تشکیلاتی و انجام دادن صحیح کار برپایی و پذیرایی یک موبک، از مواردی است که در این رویداد به آنها توجه شده است.

مجله جامه دار، رئیس فرهنگسرای عترت گفت: رویداد «رسم خادمی» یک اردوی مهارتی است که نوجوانان معرفی شده از فرهنگسراهای مناطق مختلف پایتخت با نحوه ارائه خدمات و پذیرایی از جاماندگان اربعین حسینی آشنا شدند.

مجله جامه دار، رئیس فرهنگسرای عترت گفت: رویداد «رسم خادمی» یک اردوی مهارتی، تربیتی و رقابتی بود که طی آن، نوجوانان پسر و دختر معرفی‌شده از فرهنگسراهای

با اصول و اصالت اجرا، چندان بد نیست. ظاهری در گفت‌وگو با جام‌چم ضمن تأیید این‌که برخی از اجراگران تیزه آداب مجلس و زمینه‌ها را نمی‌شناسند و نکات ظریف اما مهمی را رعایت نمی‌کنند، اظهار کرد: برنامه‌ریزی‌هایی در حوزه هنری انجام شده و نشست‌های تخصصی برای بررسی نسخ مجالس تیزه برگزار می‌شود تا نسخ اصلاح شده در اختیار گروه‌های تیزه قرار بگیرد و به‌عنوان معیاری دقیق به بازآفرینی تیزه بپردازند.

۲۷۰۰ نسخه اصل و مدیران سرگردان

در حالی ظاهری توجه به نسخ را مبنای رسیدن به تیزه معیار می‌داند که در حقیقت پیدا کردن نسخ تیزه‌های تراز آنچنان هم سخت نیست. به‌طور مثال مهدی دریایی از مجموعه داران هنر تیزه که بارها نمایشگاه‌هایی هم از مجموعه خود برگزار کرده به جام‌چم گفت: نسخ خطی و متون معتبر یکی از بخش‌های مربوط به بقایای مجموعه تیزه من است که شامل نسخی از دوره زندیه، صفویه، قاجار و پهلوی می‌شود. همین حالا ۲۷۰۰ نسخه تیزه‌خوانی با قدمت دارم که ۵۳۷ مجلس آن بدون تکرار گردآوری شده است. با این حجم اثر ارزشمند ما می‌توانیم در طول سال هر روز دو مجلس تیزه بخوانیم که تکراری هم نباشد. با وجود بودن چنین مجموعه‌ای که حتی بیش از اینها هم در دسترس قرار دارد، بیشتر به‌نظر می‌رسد که مدیریت کردن و توجه به هنر تیزه حرکتی نمایشی و از سر تکلیف باشد که مدیران برای آن‌که به فکر پرداخت و جذابیت این هنر برای جذب جوانان باشند، با کارهای پیچیده مانند پیدا کردن و ویرایش کردن نسخه‌های تیزه، خود را سرگرم می‌کنند.

تیزه، معیار، گرده‌هایی مجموعه هنرهاست

بدون شک پیشگوسنان هنر تیزه که هنوز در قید حیات هستند، می‌توانند نقشی تعیین‌کننده برای احیای این هنر ملی داشته باشند. نیلی ضمن تأیید اهمیت استفاده از پیشگوسنان برای تعیین معیار برای تیزه، گفت: پیشگوسنان این حوزه سال‌هاست تمامی وجوه هنرهای نمایشی آیینی را مورد تحلیل قرار داده‌اند و می‌توانند در دستیابی به تیزه معیار از منظر فرم و محتوا کمک کنند. برای گرده‌هم آوری این بزرگان، کانون نمایش‌های آیینی و سنتی را داریم و یکی از وظایف آن می‌تواند بهره‌مندی از دانسته‌های اساتید این رشته باشد. از سوی دیگر جشنواره نمایش‌های آیینی سنتی به همین منظور ایجاد شده که به خروج و تولید پژوهش و مقالات علمی در مورد تیزه معیار منجر می‌شود. ظاهری اما معتقد است نباید یک‌سویه به تیزه معیار نگاه کرد چرا که زمانی تیزه به معیار نزدیک می‌شود که سایر هنرهای به‌کار رفته در تیزه معیار و در تراز باشند. وی گفت: تیزه هنری چند وجهی است و همین ویژگی هنرهای آیینی از جمله تیزه، لزوم تعیین معیار برای حفظ اصالت آن را مورد تأکید قرار می‌دهد؛ تیزه ارکان گوناگونی مانند ادبیات و شعر و حتی هنرهای تجسمی دارد. به عنوان نمونه تیزه شامل هنرهای فلکاری در کلاه‌خود‌های فلزی شده یا خوشنویسی بر روی شمشیرها و علم و کتل‌هاست که مصداقی از هنر تجسمی هستند. اگر تیزه معیار تعریف شود در واقع نه تنها هنر تیزه حفظ شده بلکه از سایر هنرهای دخیل در این آئین نیز پاسداری می‌شوند.

الزامات نوآوری در تیزه

نیلی، مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی درباره این مسأله این‌طور بیان کرد: این روزها جوانان دانشگاه‌های هنری تلاش می‌کنند تیزه‌های معیاری تدارک ببینند و حتی در خارج از کشور اجرا کنند و نوآوری‌هایی هم در نگاه به تیزه دارند. زمانی‌که فرد مبتنی بر چیستی و چرایی شکل‌گیری هنر تیزه در صدد خلافت یا نوآوری گام بردارد، چون بستر را می‌شناسد، هر اقدام نوآورانه‌ای هم انجام دهد خارج از سنگ محک و زیربنای تیزه اصیل نخواهد بود پس نوآوری هنرمند نیز پذیرفته می‌شود و نه تنها به تیزه آسیب نزده بلکه از این هنر وجوه و ظرفیت‌های تازه‌ای را بیرون می‌کشد که شاید تاکنون از آن غافل بوده‌ایم. ظاهری نیز از منظر دیگری بر نقش نسخ و متون تیزه در معیارسازی برای این نمایش آیینی تأکید و اظهار کرد: در نمایشنامه‌های

جامه دار

فرهنگ

CULTURE

شنبه ۲۷ مرداد ۱۴۰۳ ۶۸۳۶ شماره

بزرگ جهان دستور صحنه‌هایی نوشته شده که می‌زانسن، حرکات و حالات صحنه را مشخص می‌کند و همین وضعیت در نسخ تیزه هم وجود دارد. البته در برخی نسخ این توضیحات وجود ندارد و اجراکننده بدون هیچ معیاری با متون مواجه می‌شود. این یک آسیب است و تیزه را از مسیر منحرف می‌کند. در این بین اساتیدی که به تجربه اجرای تیزه رسیده‌اند، می‌توانند با اصلاح نسخ توضیحاتی به متن اضافه کنند که تیزه شیوه اجرا پیدا کند و جوانان برای تیزه‌خوانی سردرگم نشوند و مطابق با توضیحات صحنه‌ای که افراد کارشناس براساس اصالت اجرایی این هنر به متن اضافه کرده‌اند دست به اجرا بزنند.

تغییر در شیوه سنتی تیزه ایراد نیست

از آنجا که هنر شبیه‌خوانی ثبت جهانی شده و ایجاد تغییراتی در آن برای شکوهمند شدن شاید آسببی را متوجه این ثبت جهانی کند سراغ مصطفی پورعلی، مشاور امور کنوانسیون‌های بین‌المللی میراث فرهنگی رفیقیم تا از منظر حقوقی، به این منظور بپردازد. او در گفت‌وگو با جام‌چم با تأکید بر رعایت اصالت‌ها و شیوه‌های سنتی تیزه؛ این سنت کهن ایرانی و اسلامی، در مورد ثبت این هنر در فهرست کنوانسیون حراست از میراث فرهنگی ناملموس یونسکو توضیحاتی داد. وی در مورد ارتباط چنین دستاوردهایی با لزوم تعیین و تعریف تیزه معیار اظهار کرد: معیارهای ثبت جهانی میراث ناملموس با معیارهای ثبت جهانی میراث ملموس تفاوت دارد؛ این دو حوزه ذیل دو کنوانسیون متفاوت عمل می‌کنند؛ از اقدام می‌کنند؛ در حوزه میراث ناملموس از غیر مادی یا معنوی هم نام دارد، معیارهای ثبت بیشتر ناظر بر رعایت حقوق بشر، توجه به حقوق جوامع محلی و کیفیت غیردولتی موراث ناملموس است. البته کیفیت سنتی میراث ناملموس ثبت شده مهم است، اما بیشترین حساسیت در این خصوص ناظر به مواردی است که عرض کردم. نکته بسیار مهم دیگری باید بدان توجه کرد این‌که موضوع اصالت/ authenticity در میراث ناملموس با مفهوم اصالت در میراث ملموس متفاوت است. معاون سازمان میراث فرهنگی ادامه داد: در میراث ملموس مفهوم اصالت جنبه کالبدی شدیدی دارد، اما مفهوم اصالت در میراث ناملموس (معنوی) به هیچ‌عنوان موضوعیت شکلی و تاریخی ندارد، به همین دلیل برای مثال شیوه‌های برگزاری نوروز در مناطق مختلف می‌توانند متفاوت باشد یا بشود یاد طول زمان تغییر کرد. برای یونسکو این پویایی در میراث ناملموس ایراد محسوب نمی‌شود، شاید مورد تشویق هم قرار گیرد. پورعلی افزود: بنابراین در مورد تیزه از منظر یونسکو براساس مفاد کنوانسیون ۱۹۸۳، پویایی و تغییر در شیوه‌های سنتی برگزاری تیزه ایراد محسوب نمی‌شود؛ مهم این است که اساس موضوع که کلیت تیزه را در بر می‌گیرد مورد حمایت و پاسداری قرار گیرد.

تیزه معیار؛ فرهنگ ساز و درآمزا

خیل علاقه‌مندان به تماشای تیزه، به دلیل مواجهه با برخی شبیه‌خوانی‌های تحریف‌شده و بدون معیار از این هنر دلزده شده‌اند. این در حالی‌است که مردم ایران عشق خود به امام حسین (ع) و ششیدن از واقعه عاشورا را در هر قالبی که باشد، قرن‌هاست ثابت کرده‌اند. همین مخاطبان میلیونی که حاضرند امروز برای شنیدن مرثیه‌خوانی‌های دل‌انگیز یک مداح شاخص، زنج سفر شریفی، ترافیک و... را به جان بخرند تا ساعتی را در مجلس عزای حسینی حاضر شوند؛ قطعا اگر بدانند در هر نقطه از شهر تیزه‌ای زیباست که ارزش تماشا دارد، خود راه این مجالس می‌رسانند. با این حساب اگر تیزه به‌عنوان نمایشی میدانی در مکان شایسته و با کیفیت مطلوبی برگزار شود، قطعاً طیف گسترده‌ای از مخاطبان را مجذوب خود می‌کند. گرچه استفاده از این ظرفیت مردمی تاکنون مورد غفلت واقع شده، اما تدارک مجالس تیزه شکوهمند و معیار در عین حال دربردارنده عناصری که برای تماشاگر امروزی جذابیت دارد، می‌تواند برای عرصه هنرهای نمایشی کشور علاوه بر کارکرد فرهنگ‌سازی، درآمدزایی اقتصادی هم داشته باشد.

این نمایش است که خوشبختانه اصلی‌ترین آنها همچنان در اجراهای شبیه‌خوانان حفظ شده ولی ما امروز با شبیه‌خوانی دوران اوج این هنر در دوره ناصری که حمایت‌های دولتی و نخبگان و همچنین مخاطب سختگیر آشنا با قواعد که موجب می‌شد تا گروه با آسودگی و دقت زیاد به برگزاری صحیح این نمایش آیینی بپردازد، روبه‌رو نیستیم و سبب ضرباتی که به‌ویژه در سال‌های ممنوعیت بر آن وارد شد و در اکثر مواقع عدم امکان آموزش صحیح، امروز با شبیه‌خوانان و مجریانی روبه‌رو هستیم که از دانش و انگیزه کافی برای رعایت همه جزئیات برخوردار نیستند و اجرای خود را در سطح سلیقه عامانه با نیا ن‌ک دانش، دولتی یا خصوصی تقلیل داده‌اند؛ با نیا ن‌ی که فقط برگزاری را مدنظر دارند و نه کیفیت و حفاظت از قراردادها که موجب اصالت و اهمیت این هنر می‌شود. به همین سبب است که گاه بدعت‌های مخربی می‌بینیم که اصل ماجرا را زیر سؤال

می‌پزند؛ آن هم در دورانی که به‌طور طبیعی در جدال میان مدرنیسم و سنت تمامی پدیده‌های برآمده از دل جهان سنتی در خطر اضحلال قرار دارند و میراث در معرض خطر به‌شمار می‌آیند. تیزه چنان‌که آمد، معیارها و قواعد خود را دارد که در هماهنگی و ارتباطی منادار با محتوای آن خلق شده‌اند.

اجرای درست این قواعد با به وجود آوردن گروه‌های نمونه و آموزش دیده و نمونه‌سازی‌هایی در محل اجرای دائمی شبیه‌خوانی که می‌توانند الگو قرار گیرند، بهترین روش است. اجراهای کامل و باشکوهی که در دوران اوج تجربه شده‌اند، قطعاً برای همه مخاطبان جذابیت خواهند داشت. البته در مکانی مناسب و نه در ازدحام و شلوغی خیابان‌های یک کلانشهر یا خلوتی دور از دسترس مخاطب آیین‌ورز در گوشه‌ای از یک اداره دولتی یا صحنه‌ای تک‌سویه.

«سهم من» به نفع

بیماران مبتلا به سرطان

«سهم من» عنوان نمایشگاه عکسی است که به نفع بیماران مبتلا به سرطان ارومیه‌ای در برج میلاد برگزار شده است.

در این نمایشگاه عکس تابلوهای عکس جمعی از هنرمندان عکاس با موضوع گردشگری، مردم‌شناسی و عکاسی مفهومی در مجموعه فرهنگی هفتا واقع در طبقه دوم تجاری برج میلاد در معرض دید علاقه‌مندان قرار گرفته است.

علاقه‌مندان می‌توانند تا ۲۷ مرداد ماه از ساعت ۱۰ تا ۲۲ از این نمایشگاه بازدید کنند.

قاب

چهره

شاعری یک راهپیمایی

طولانی است

شاعری یک راهپیمایی طولانی است و اگر می‌خواهید شاعر باشید باید تمام عمر بپذیرد، چراکه برنده کسی است که بیشتر در این راه ببدود و این راه دغدغه او باشد.

علیرضا قزوه، شاعر و مدیر مرکز شعر و موسیقی صداوسیما در نشست رسم شاعری یازدهمین دوره آموزشی شعر آفتابگردان‌ها که به همت موسسه فرهنگی شهرستان ادب برگزار شد، با اشاره به اهمیت مطالعه تذکرها گفت: در روزگاران گذشته عالم سیه‌مشق و تذکرة دنیای جدی برای هر شاعر بود و هرکسی سیه‌مشقی داشت که شعرهای دیگران را می‌نوشت و گاهی آنها را تبدیل به تذکرة می‌کرد. آنها از شعر دیگران انتخاب داشته‌اند و حتی از شعر خودشان نیز انتخاب می‌کردند؛ مثلاً بیدل به انتخاب بیدل و صائب به انتخاب صائب از جمله آثاری است که می‌توان دید. این عالم را باید شاعران امروز داشته باشند و شعرهای شاعران مختلف را بخوانند و جمع‌آوری کنند.

قزوه با اشاره به این‌که نباید مطالعه، باعث رها کردن فضای مجازی شود، خاطرنشان کرد: جبهه انقلاب اسلامی به این نیاز دارد که شاعران در فضای مجازی نیز حضور داشته باشند و از فرهنگ و ادبیات انقلاب اسلامی دفاع کنند.

صحنه

تازه‌ترین اقتباس ایرانی

از اثر نویسنده فرانسوی

نمایشنامه «هنر» نوشته یاسمینا رضا از جمله نمایشنامه‌های شناخته‌شده جهان است که در کشور ما هم اجراهای متعددی داشته است. این نمایشنامه تاکنون مورد توجه جمعی از هنرمندان تئاتر ما در نسل‌های گوناگون قرار گرفته و هم‌اکنون نیز اجرایی تازه براساس این متن روی صحنه است. نمایش «کنتراست» نوشته جلال محبی و کار مجتبی عاشوری اثری است که این روزها در خانه هنر دیوار روی صحنه است؛ نمایشی که متن آن براساس هنر نگاشته شده است. بیشتر زنده‌یاد داوود رشیدی، یاراسا پیروفر و علیرضاکوشک جلالی این نمایشنامه را روی صحنه بردند و این روزها هم نمایش کنتراست به کارگردانی مجتبی عاشوری جدیدترین نمایشی است که با برداشتی از هنر روی صحنه رفته است. بازیگران این نمایش عبارتند از: مهدی حیدری، جلال محبی، محمدحسین سپنج.

این نمایش تا دوم شهریور هر شب ساعت ۱۹:۳۰ در خانه هنر «دیوار» روی صحنه می‌رود.